ननुदेवकीतनयस्यमेकथमेवंभूतत्वंतत्राह नानाभावैरिति सर्वोपाधिविनिर्मुक्तएवत्वंयथालीलयास्वीकृतैर्मत्स्याद्यवतारैःदेवान्बिभर्षि पालयसि तदर्थंलोकसेतून्वर्णाश्रमधर्मान्तदर्थंतदनुष्ठातॄन्साधून्तदंगत्वेनउन्मार्गान्दैत्यादीन्हंसिसंहरसि एवमेतदपितवजन्मभूमेर्भारहरणायलीलावतारोऽयंनकस्यापित्वंतनयइत्यर्थः ॥ २७ ॥ अतोऽज्ञानतस्त्वदभिभवेप्रवृत्तंमांतमंरक्षेत्याशयेनाह तमोऽहमिति तेतेजसात्वत्सृष्टेनज्वरेणशांतोयेणशीतज्वरेण परसंतापकस्ययुक्तएवतापइतिचेदतआह तावदिति सेवायांप्रवृत्तानामनुचितइतिभावः ॥ २८ ॥ हेत्रिशिरःव्येतुअपयातु मदाज्ञापाल

नानाभावैर्लीलयैवोपपन्नैर्देवान्साधून्लोकसेतून्बिभर्षि ॥ हंस्युन्मार्गान्हिंसयावर्तमानान्जन्मैतत्तेभारहारायभूमेः ॥ २७ ॥ तमोऽहंतेतेजसादुःसहेनशांतोग्रेणात्युल्बणेनज्वरेण ॥ तावत्तापोदेहिनांतेंऽघ्रिमूलंनोसेवेरन्यावदाशानुबद्धाः ॥ २८ ॥ श्रीभगवानुवाच त्रिशिरस्तेप्रसन्नोऽस्मिव्येतुतेमज्ज्वराद्भयम् ॥ योनौस्मरतिसंवादंतस्यत्वन्नभवेद्भयम् ॥ २९ ॥ इत्युक्तोऽच्युतमानम्यगतोमाहेश्वरोज्वरः ॥ बाणस्तुरथमारूढःप्रागाद्योत्स्यन्जनार्दनम् ॥ ३० ॥ ततोबाहुसहस्रेणनानायुधधरोऽसुरः ॥ मुमोचपरमक्रुद्धोबाणांश्चक्रायुधेनृप ॥ ३१ ॥ तस्यास्यतोऽस्त्राण्यसकृच्चक्रेणक्षुरनेमिना ॥ चिच्छेदभगवान्बाहून्शाखाइववनस्पतेः ॥ ३२ ॥ बाहुषुच्छिद्यमानेषुबाणस्यभगवान्भवः ॥ भक्तानुकंप्युपव्रज्यचक्रायुधमभाषत ॥ ३३ ॥ श्रीरुद्रउवाच त्वंहिब्रह्मपरंज्योतिर्गूढंब्रह्मणिवाङ्मये ॥ यंपश्यंत्यमलात्मानआकाशमिवकेवलं ॥ ३४ ॥

कःसन्सुखंविचर काऽसावाज्ञातामाह यइति नौआवयोःइमंसंवादंयःस्मरेत्तस्यत्वत्त्वत्तःनभयंभवेत् त्वयाभयंनोत्पादनीयमित्यर्थः ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ भक्तरक्षणार्थंश्रीरुद्रोभगवंतंस्तौति त्वंहीतिअयमर्थः त्वामज्ञात्वाअयंयुध्यतइतिनचित्रं यतस्त्वंवाङ्मयेब्रह्मण्यपिगूढंब्रह्मअभिधाविषयत्वात् कुतःपरंज्योतिःज्योतिषामपिप्रकाशकत्वादविषयइत्यर्थः कथंतर्हिप्रतीतिरतआह यमिति अमलात्मनांस्वतःप्रकाशसइत्यर्थः ॥ ३४ ॥